

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.36. S. Amandi exilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

hibens. Verum Clotario fatis functo Sedem transtulit in Neustriam & a semita Justitiæ, quam huc usque tenuerat, recessit; nam Subditorum suorum Ecclesiarumque Bona rapiebat, ut ea thesauris suis inferret. Præterea in amore mulierum modum non tenuit; quippe anno 628. relicta Gomatrude, quam vivente patre duxerat, Nantildem, puellam, quæ in Palatio Reginae famulabatur, accepit, & anno sequente Regni sui octavo aliam insuper; nomine Ragnetrudem, amavit. Tandem tres habebat uxores, Nantildem, Ulfigundam & Berchildem, quæ tanquam Reginae colebantur, Concubinarum vero tantum numerum, ut Historiæ Scriptor vel sola nomina indicare nimis longum putaverit.

Sæculum VII

A. C. 629.

c. 60.

c. 58.

c. 59.

§. XXXVI.

S. Amandi Exilium.

Rex Dagobertus S. Amandum, reliquis Episcopis omnibus timide tacentibus, admissa crimina ingenua audacia sibi exprobrantem, e Regno suo ignominiose ejecit. Sanctus Episcopus in Regiones remotas abiit, Fidem Paganis prædicaturus. Interim cum Rex ex tot uxoribus necdum tamen ullam prolem suscepisset, eamque gratiam precibus a Deo flagitaret, adsunt, qui nuntiant Ragnetrudem ei filium peperisse, quod eum

*Vit. S.**Aman. 15. to.**2. Act. B.**p. 715.*

A a a 2

summo

Sæculum VII summo gaudio affectit; mox cogitanti, a
A. C. 630. quo puerum baptizari juberet, placuit
 ministros ad S. Amandum mittere. Postquam non sine magno labore inventus est, rediit, ut obediret Regi, quem Cli-
 ciaci prope Parisios morantem adiit. S. Viri adventu lætus Rex ejus pedibus
 advolvitur, veniam petit, rogat, ut puerum baptizaret, eumque in filium suum
 spiritualem acciperet. At S. Amandus, veritus, ne occasione hujus educationis
 negotiis sæcularibus contra præceptum Apostoli implicaretur, discessit e Regia.
 Illico Rex misit ad eum duos viros inter Aulicos præcellentes, Dadonem & Eli-
 gium, tunc quidem Laicos, jam tamen sanctitate conspicuos, qui S. Episcopo
 suggererunt, quod oblata cum Rege familiaritas majorem illi libertatem in to-
 to Regno, ubi videretur, Fidem prædicandi & Infideles convertendi datura
Fred. c. 62. esset. Illorum precibus S. Amandus flexi se passus est, jussitque Dagobertus fi-
 lium suum Aurelianum deferri, quo cum etiam Cherebertus Regis Frater, qui in
 Aquitaniæ parte imperabat, se contulisset, Patrini munere functus est. Itaque
 S. Amandus in manibus suis infantem accipit, & benedicit, ut Catechumenum
 faceret, & ecce nemine respondente, quadraginta dierum pulsio clara vocere-
 spondet: *Amen.* Illico baptizatur, &
 Sige.

Sigebertus vocatur, fuitque posteriore Sæculum VII
A.C. 630.
tempore Sanctitate quam Natalibus illustrior. Agebatur tunc annus Dagoberti regnantis octavus, id est, 630.

§. XXXVII.

S. Amandi Initia.

Sanctus Amandus in lucem editus fuerat Herbaugiæ prope Nannetum, quæ vit. c. x:
Civitas illa ætate urbibus Aquitaniæ accensebatur, quia ultra Ligerim posita. Pater ejus Serenus & Mater Amantia vocabatur, unde cognoscas, ex Familia Romana ortos. Ab unguiculis SS. Litteris apprime imbutum, & vix pueritiam egressum, Perfectionis desiderium permovit, ut relicta patria in Monasterium Insulæ Anserinæ, in Ora Territorii Pictaviensis prope Insulam Rejam situm, se reciperet, parente ipsius nullum non lapidem frustra movente, ut filium ad Sæculum reduceret. Ipse Turonem pervenit, ubi ad S. Martini Sepulchrum orans, a Deo petiit, ut nunquam posthac patriam videre daretur, sed semper de loco in alium locum peregrinando vitam transigere liceret. Ibi, abscissis sibi capillis, Ecclesiæ illius Clericis adscriptus est. Inde accepta Benedictione Abbatis & Fratrum Bituricas se contulit, ubi S. Austregisilus, illius Civitatis Episcopus, & S. Sulpicius illo tempore Archidiaconus